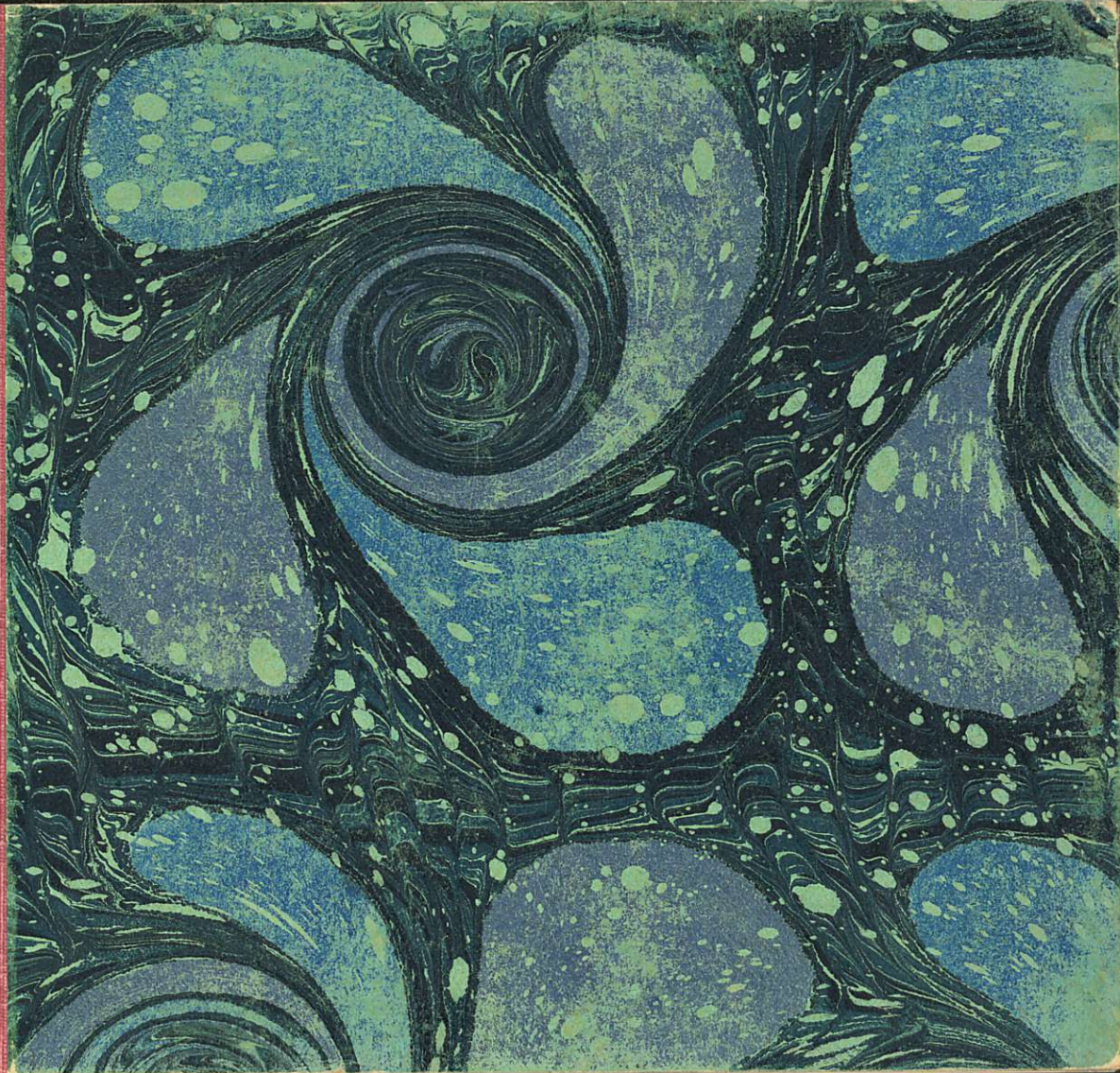
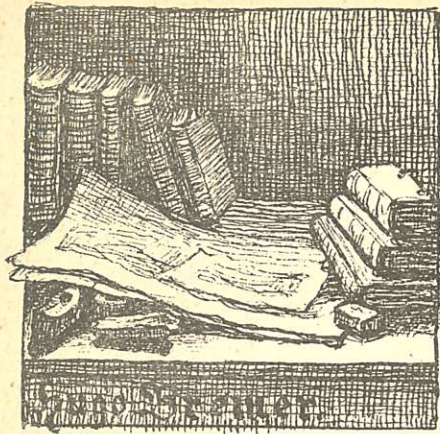

JORDEN
RUNDT

Jorden rundt i flygmaskin

eller

Hvad Jalle och Kalle upplefde under en nu afslutad världsomsegling i en af dem själfva konstruerad maskin, företagen i den ungefärliga riktningen af Helsingfors meridian

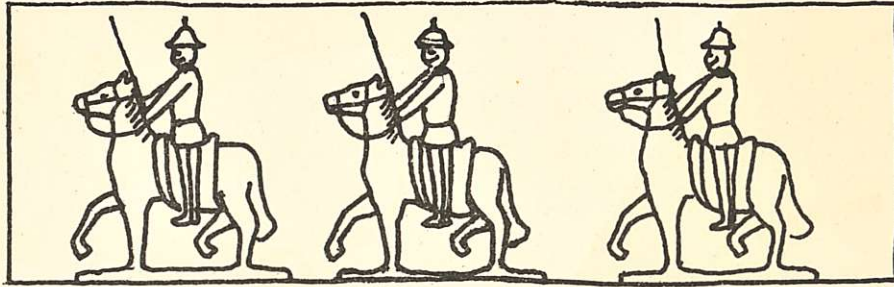
i ord och bild af

Erie O. W. Ehrström

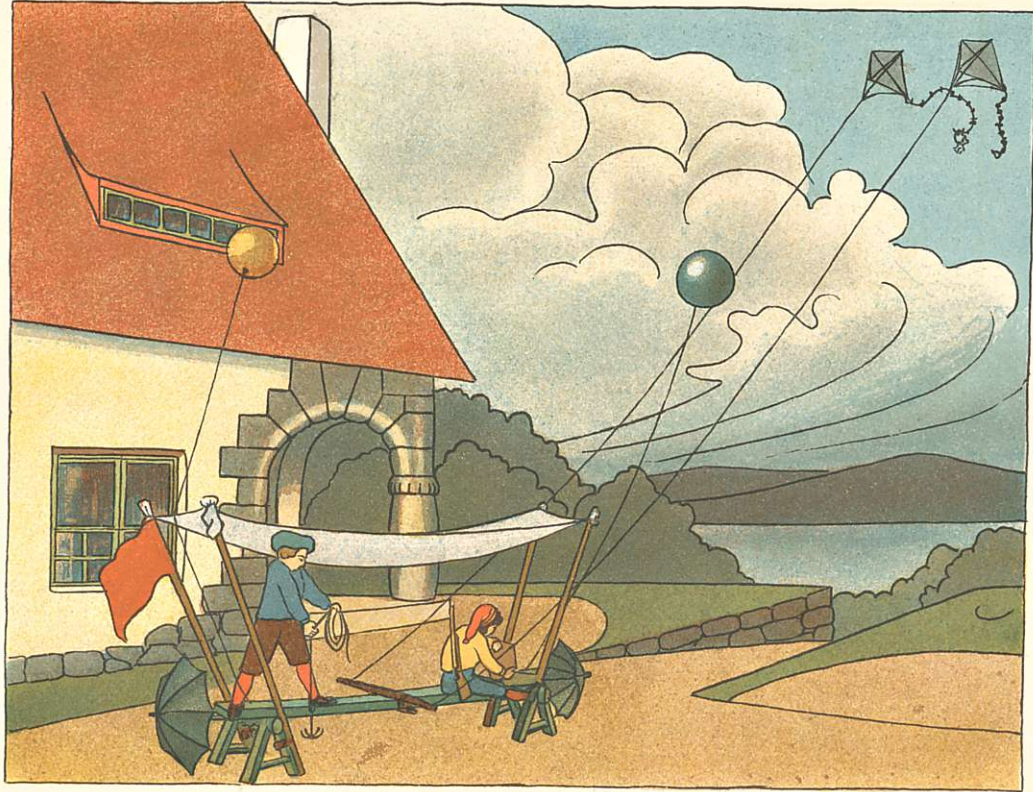
Helsingfors
Förlagsaktiebolaget Helios
1905

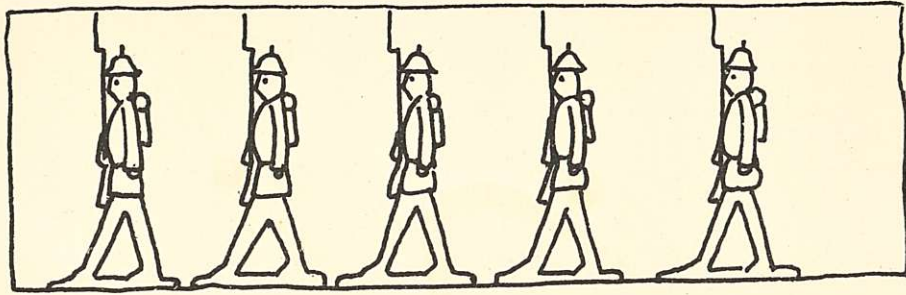
Helsingfors
Aktiebolaget Lilius & Hertzberg
1905

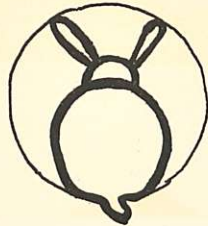
Jalle, han med röda mössan,
Är kapten och sköter bössan,
Kalle, han som har den blå,
Drar upp draggen, låter gå.

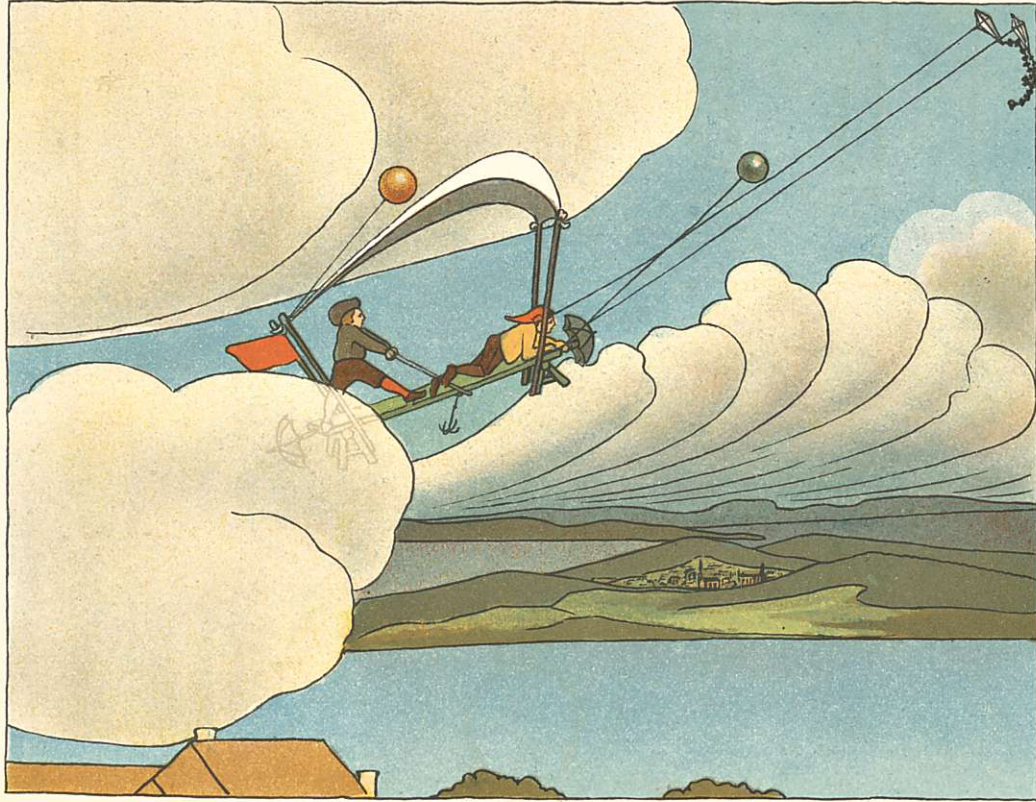

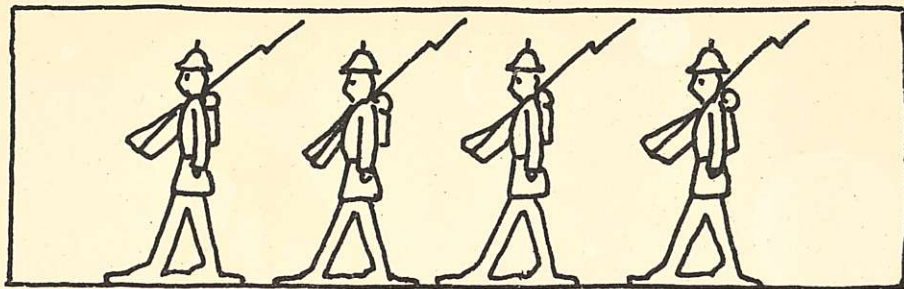

Okunnig om drakars styrka
Hörs kaptenen sorglöst yrka:
Klara molnen! Låt oss båda
Jord och himmel klart beskåda!

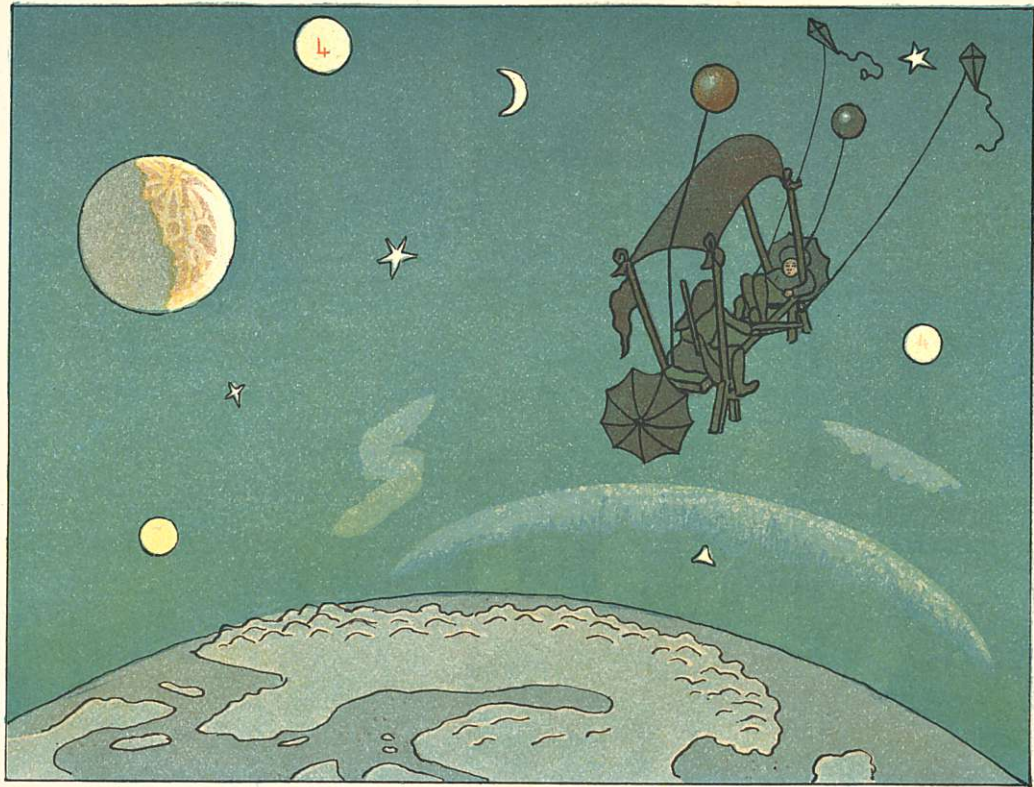

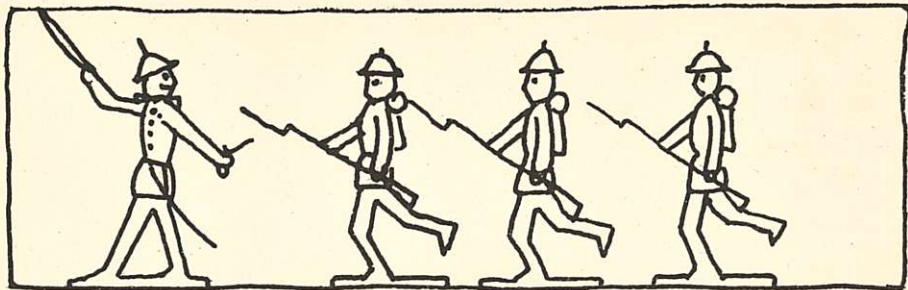

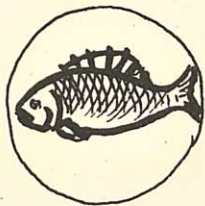
Men för högt alltjämt de fara,
Se båd' mån och stjärnor klara.
Saktlig nattvind dock till jorden
Sänker dem. Det bär mot norden.

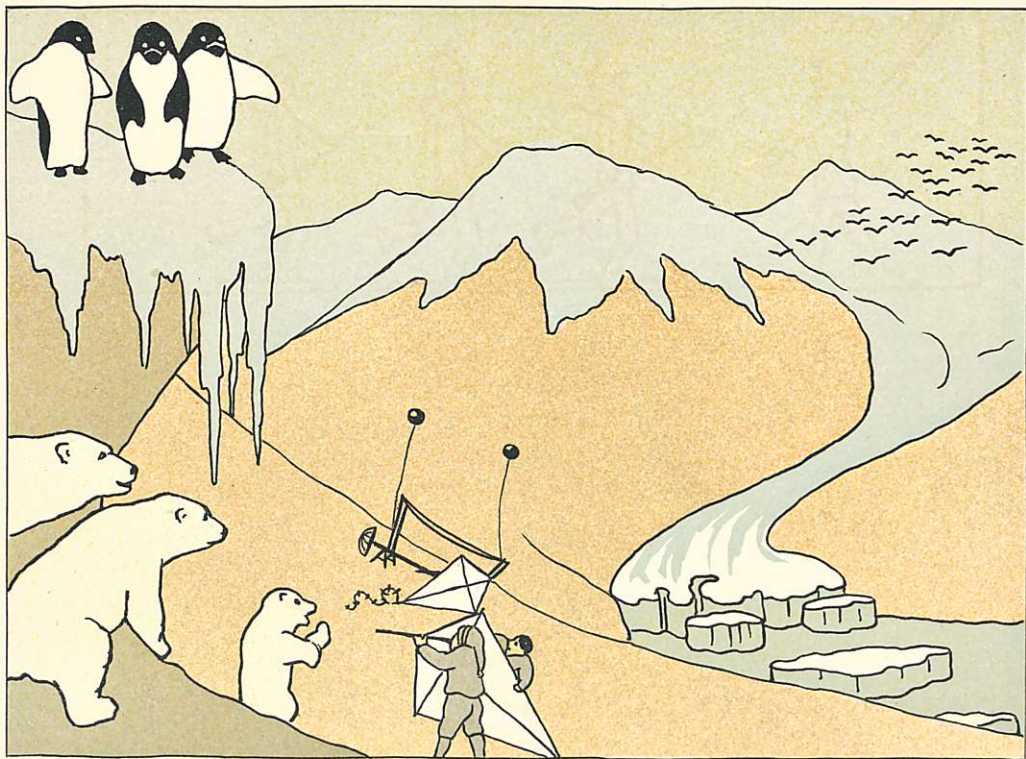

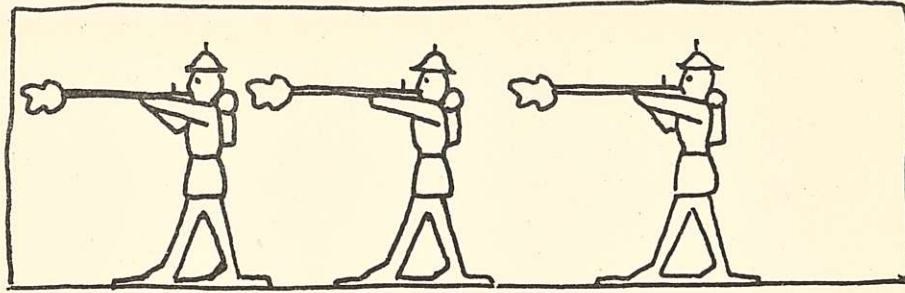

Ned på Spetsbergen de stiga,
Ondsint isbjörnar där bliga.
Att af Jalle bane få
Emot bössans pip de gå.

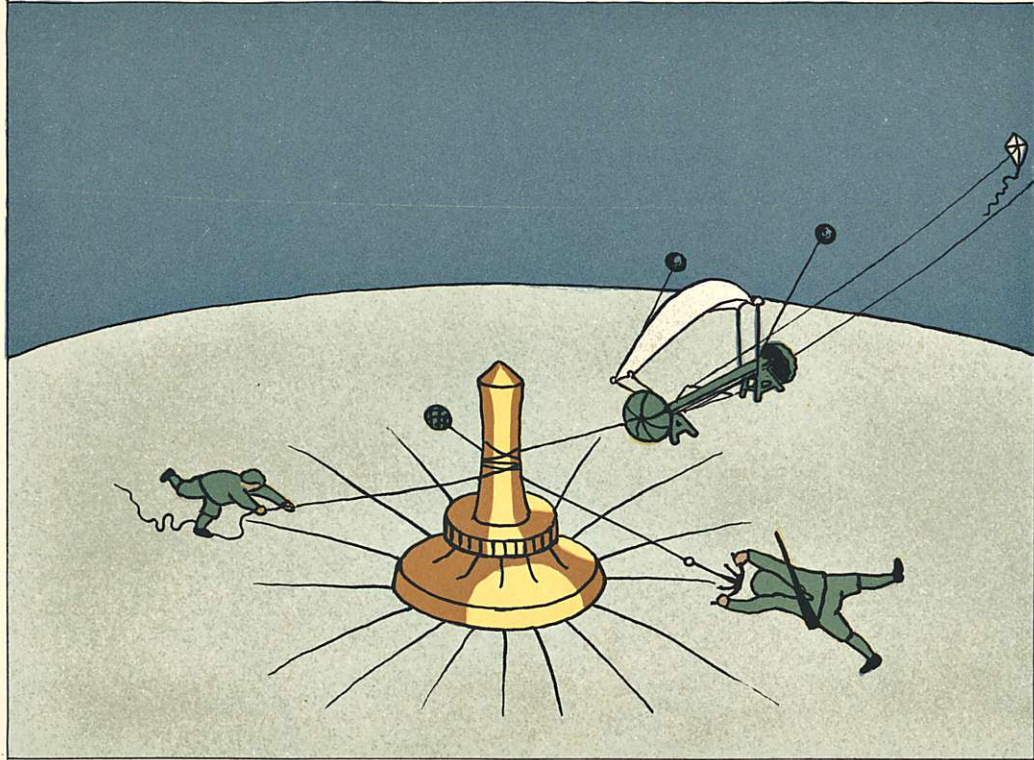

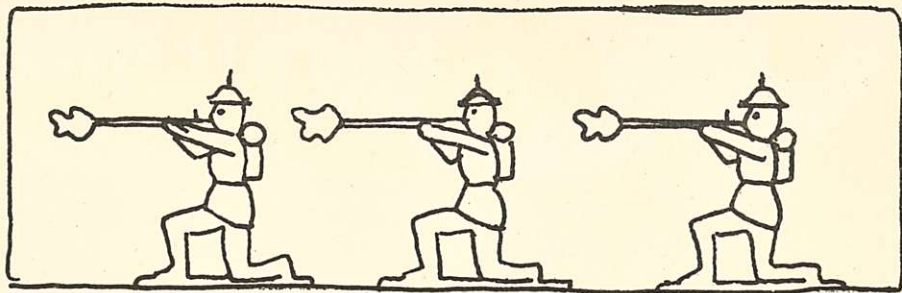

Nordpolstrakter snart nog hinnas
Rundt kring polen, där de tvinnas
Af en väldig rotation
Slängas rundt båd' skot och don.

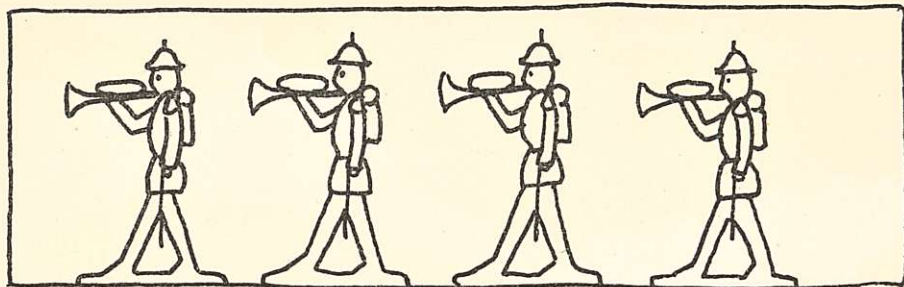

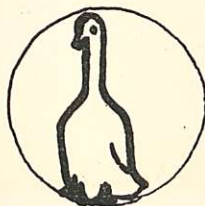
I Klondyke mång' grejor askas,
Snart ur sanden gullet vaskas,
Gräfvess upp af kapten Jalle,
Bärs om bord af flinka Kalle.

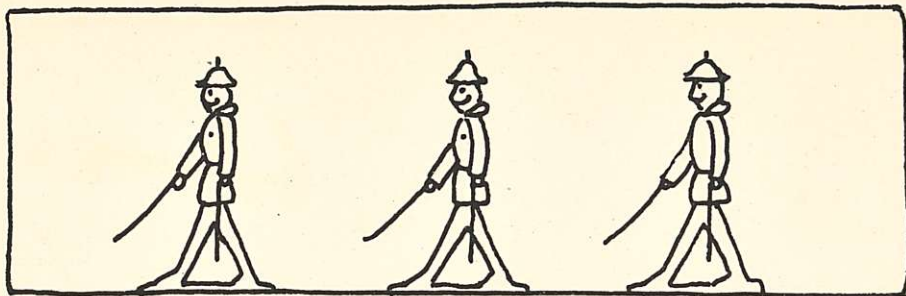

Ut på Stilla Oceanens bölja
Vi med häpnad dem få följa.
Men, ack, för tungt är guld det nu,
Släng öfver bord det, Kalle, du!

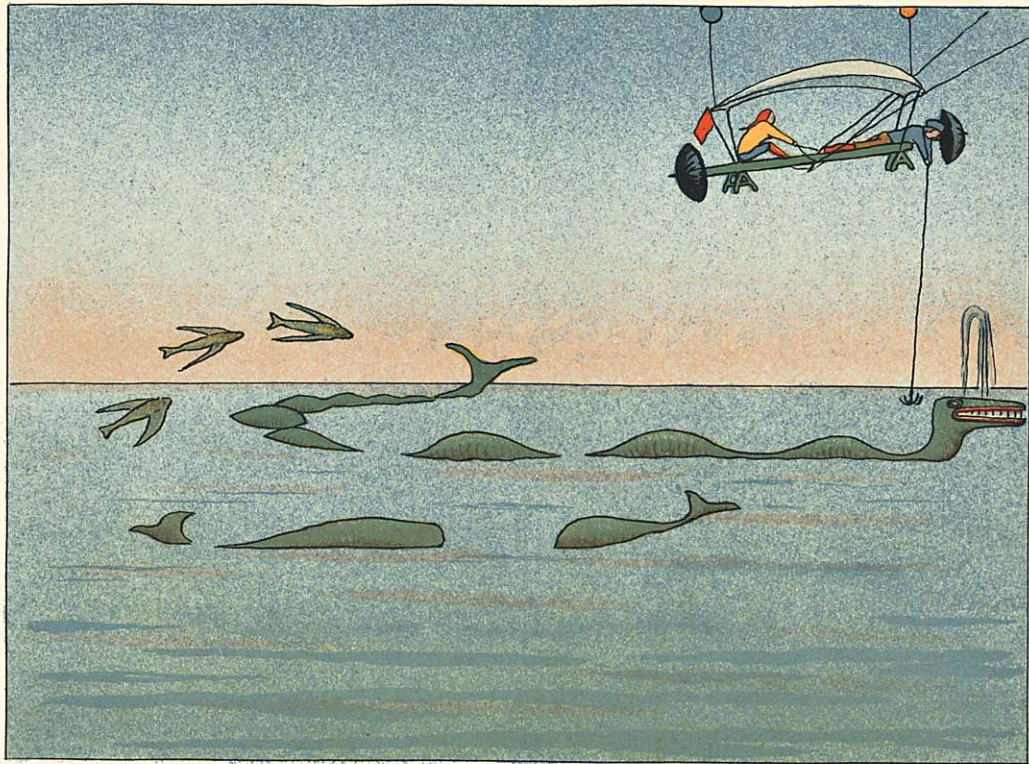

Gynnad af nordostpassaden
Går öfver ekvatorn traden.
Stora sjöormen att fånga
Göras fåfängt krokar många.

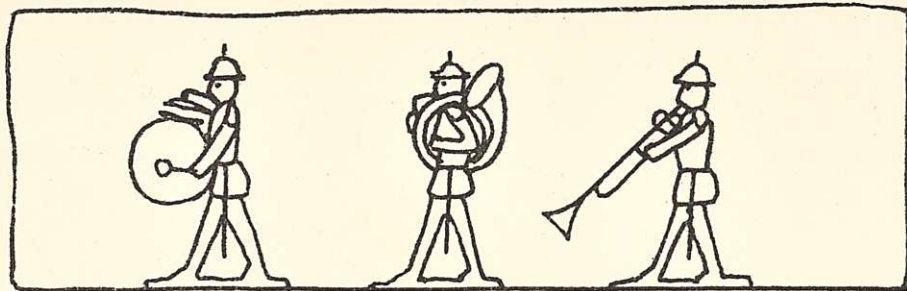

Nya Seeland snart passeras,
På ansenlig höjd klareras,
Dålig gästfrihet tycks båda,
Kanibalers dans att skåda.

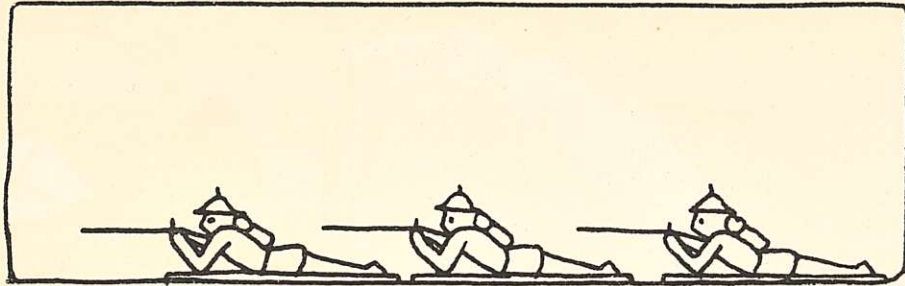

Vid sydpoln ser man en maskin,
Till skapnad som en stor turbin,
Den jorden kring sin axel drifver.
Männ' underjorden kraften gifver!

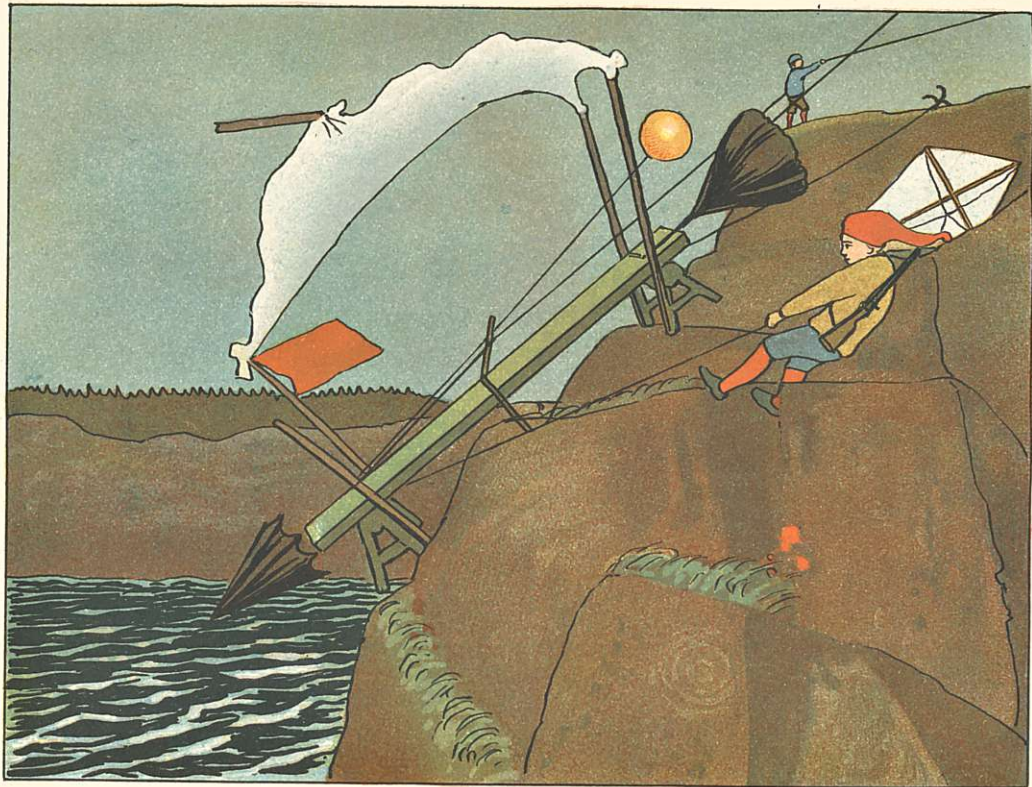

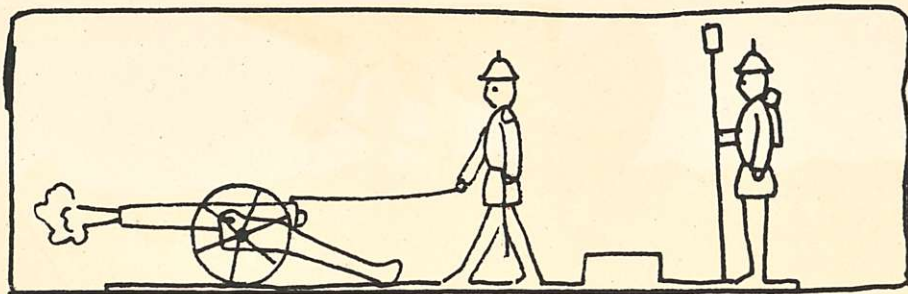

På Godahoppets udde kala
Dem sätter stormen på det hala:
Men bärgningen går här med fart.
Och snart är allting klart.

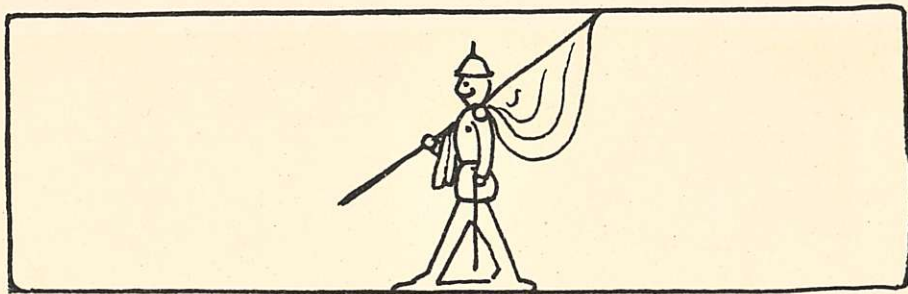

De sedan öfver Kongo segla,
Och vackert sig i floden spegla,
Med litet saktad fart det går-
De rädga en apa med hull och hår.

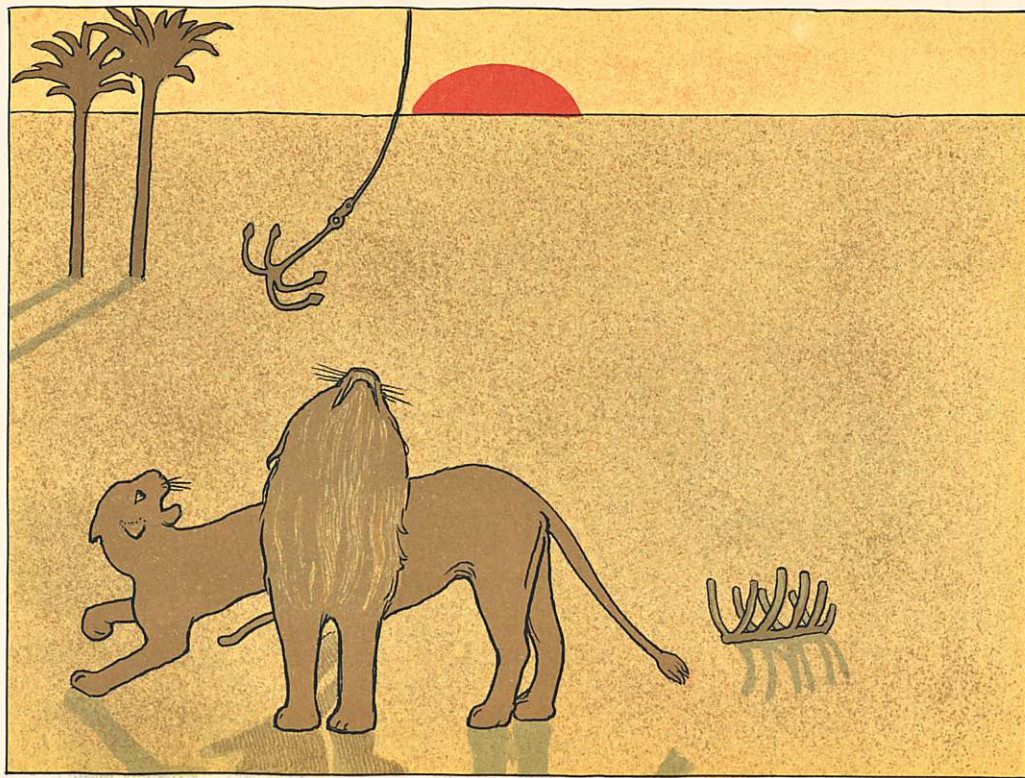

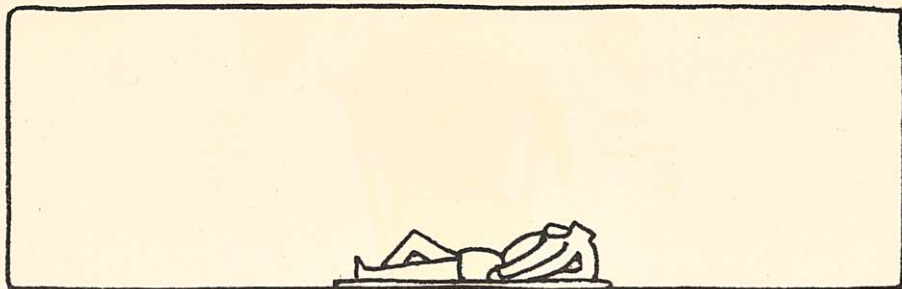

Öfver Saharas heta sand
De stryka fram i ökenland,
Där glupska lejon dem beskåda.
Styr högre upp, hörs Kalle råda.

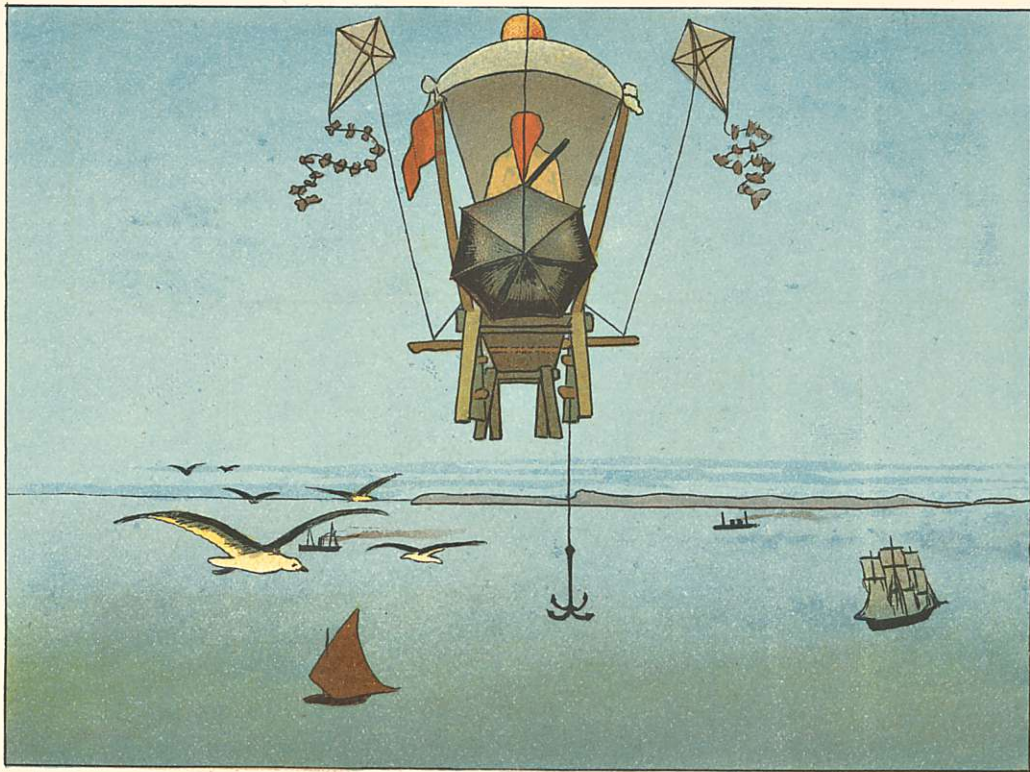

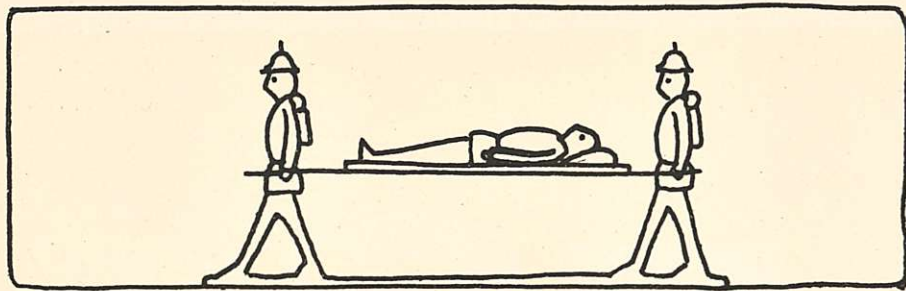

På Medelhafvets azurvåg
Där följa måsar deras tåg.
Så högblå hvälfver sig kupolen,
Och inga moln bortskymma solen.

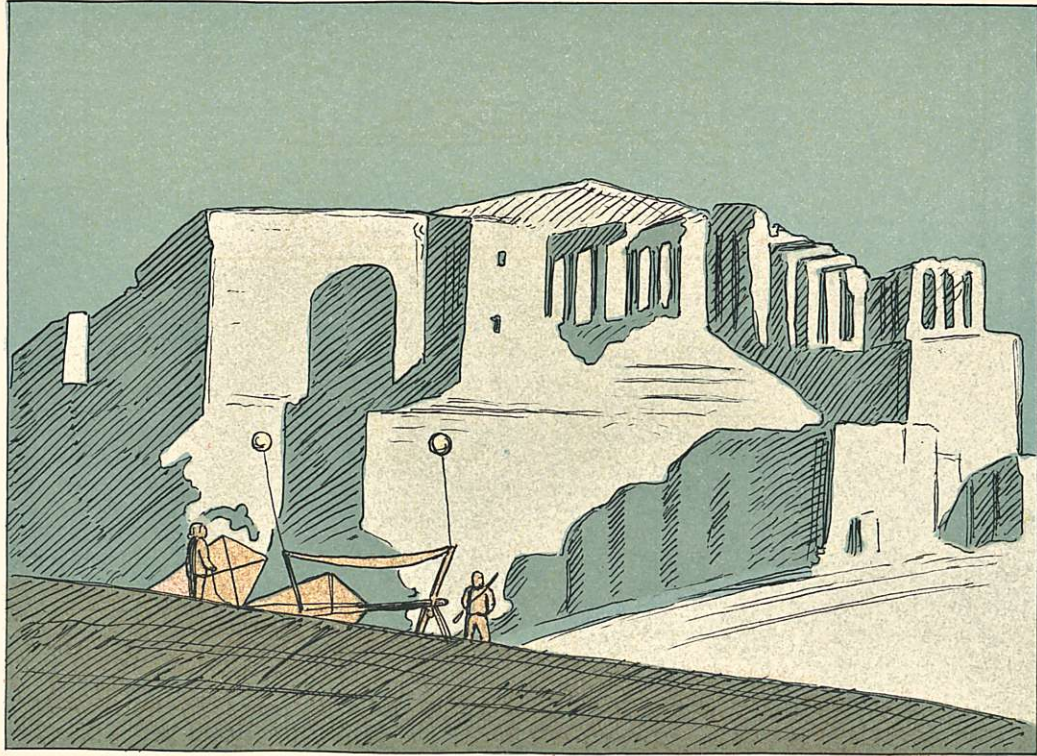

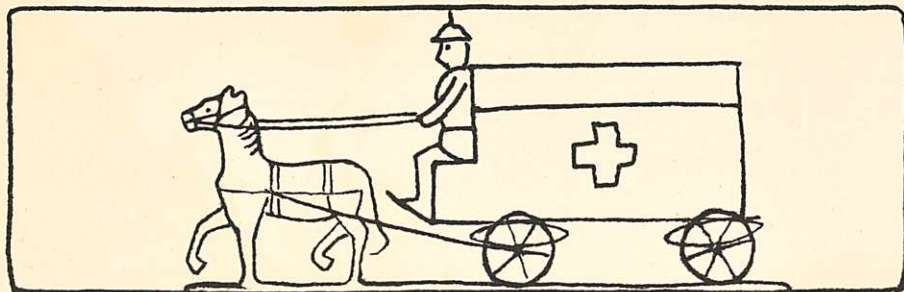

Snart uppnås åter Europas strand,
Vid staden Athen uti grekers land.
Akropolis borg uti månsken gästas-
För inga gudar där mera festas.

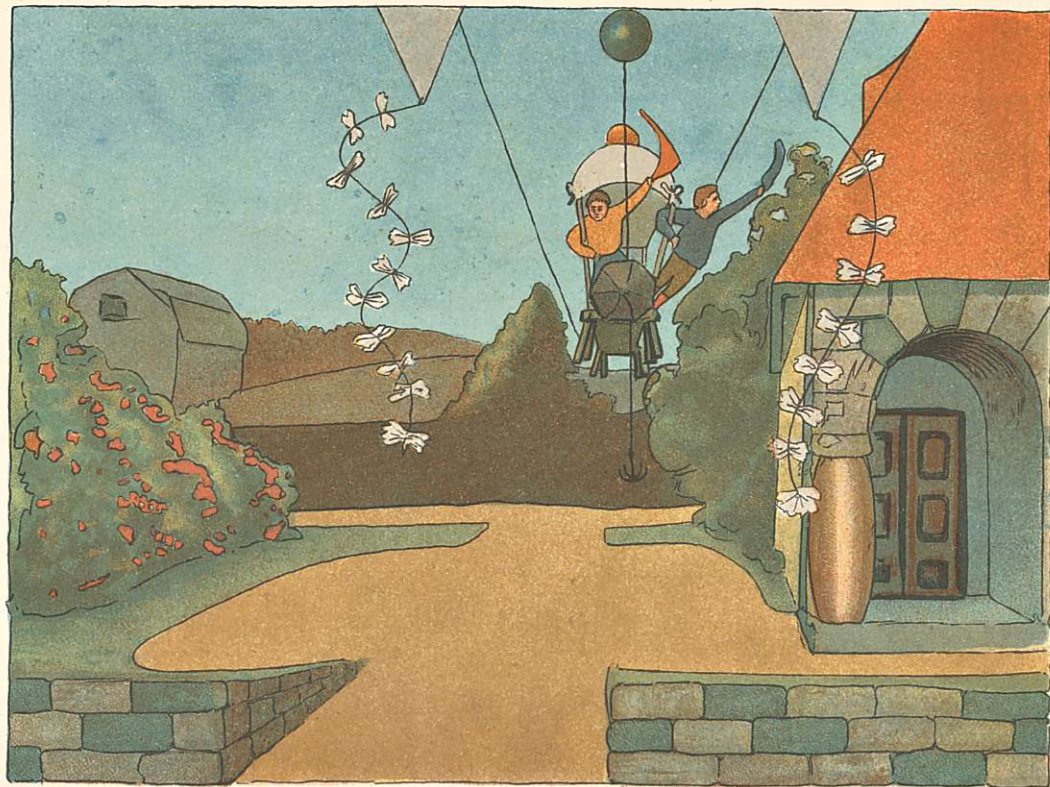

Och hem de komma utan bråk,
De känna nu halfva jordens språk,
Berätta och skryta för släkt och vänner
Om alla de äfventyr, du nu känner.

Rechts. last. kirj. 2.

Jorden

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1370

